

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4633/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, уз учешће умешача на страни туженог „ВВ“ а.д. ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2488/17 од 29.11.2019. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2488/17 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6514/2016 од 21.02.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи накнади нематеријалну штету за претрпљени страх исплатом износа од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а тужиоцу накнади материјалну штету на возилу исплатом износа од 87.715,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је делимично одбијен захтев тужиље преко досуђеног износа од 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх до траженог износа од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом. Обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка тужиоцима исплати износ од 91.116,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Виши суд у Новом Саду је пресудом Гж 2488/17 од 29.11.2019. године, усвојио жалбу туженог и првостепену пресуду преиначио у побијаном усвајућем делу одлуке о главном тужбеном захтеву, законској затезној камати и трошковима спора, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље и тужиоца.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/2014, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољености ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете тужилаца, оштећених у саобраћајној незгоди која је настала излетањем пса луталице на аутопут који је обезбеђен заштитном оградом. У конкретној ситуацији, Врховни касациони суд је нашао да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој парници донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужиоци нису уз ревизију доставили пресуду из које би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеним захтевима чија је укупна вредност предмета спора 137.715,00 динара постављеним у тужби од 01.07.2016. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда у усвајућем делу. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (47. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије, због преиначења првостепене пресуде, у смислу члана 403. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом чланова 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић